

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010314
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715010314.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovaného M. Z., nar. XX.XX.XXXX v B. Z., trvale bytom W. B. Z., adresa na doručovanie písomností B. Z., K. XXXX/XXX, trestne stíhaného pre dvojnásobný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.zák. a pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2017, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/61/2015 zo dňa 19. septembra 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný

odsudzuje

podľa § 172 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. a § 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa rušia výroky o trestoch, ktoré boli obžalovanému uložené trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/130/2014, zo dňa 05.06.2014, právoplatným dňa 23.06.2014 a rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 35T/98/15, zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 30.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. septembra 2016, sp.zn. 1T/61/2015 bol obžalovaný M. Z. uznaný vinným v bodoch 1) a 3) pre dvojnásobný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.zák. a v bode 2) pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák., na skutkovom základe, že:

1) po tom, čo si v presne nezistenej dobe, od nezistenej osoby neoprávnene zadovážil papierovú skladačku s obsahom bielej kryštalickej látky, túto neoprávnene prechovával v mieste svojho bydliska v Považskej Bystrici, na sídlisku K. č. XXXX/XXX, asi do 13.00 h dňa 12.10.2011, kedy po predchádzajúcom telefonickom dohovore s B. G., pred rodinným domom č. XXXX/XXX, na sídlisku K. v B. Z., predal papierovú skladačku s obsahom bielej kryštalickej látky B. G., ktorý bol následne na parkovisku nad reštauráciou B., na sídlisku K. v B. Z., kontrolovaný príslušníkmi polície Okresného riaditeľstva PZ Považská Bystrica, a týmto po výzve dobrovoľne vydal dňa 12.10.2011 v čase o 13.30 h papierovú skladačku s obsahom bielej kryštalickej látky, a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v papierovej skladačke sa nachádzala kryštalická látka o hmotnosti 0,029 g s obsahom metamfetamínu v množstve väčšom ako 10 mg, ktoré množstvo je spôsobilé ovplyvniť stav ľudskej psychiky a ktoré zodpovedá minimálne jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie, v hodnote najmenej 0,58 Eur, pričom metamfetamín je v zmysle zák. NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradený do II. skupiny psychotropných látok;

2) po tom, čo v presne nezistenej dobe, a od nezistenej osoby a na nezistenom mieste si neoprávnene zadovážil vysušený rastlinný materiál a kryštalický materiál žltej farby, tieto neoprávnene prechovával v mieste svojho bydliska v priestoroch rodinného domu J. na sídlisku K. v B. Z., do dňa 20.04.2012, kedy pri domovej prehliadke vykonanej v čase od 06.15 h do 11.30 boli nájdené a zaistené, a to:

- v plechovej krabičke, rastlinný materiál rastlín rodu Cannabis - konope s hmotnosťou 701 mg, obsahujúci viac ako 20 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), čo zodpovedá minimálne dvom obvykle jednorazovým dávkam na použitie,

- v zatavenej zrezanej plastovej injekčnej striekačke s modrým piestikom, 19 mg kryštalického materiálu žltej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu v množstve väčšom ako 10 mg, ktoré množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie,

pričom podľa Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh, rastliny rodu Cannabis - konope sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konope je zaradený do I. skupiny psychotropných látok, a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok;

3) po tom, čo si od presne nezistenej doby, od nezistenej osoby neoprávnene zadovážil zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalickej látky svetložltej farby, túto neoprávnene prechovával v mieste svojho bydliska v B. Z., na sídlisku K. č. XXXX/XXX, do 17.00 h dňa 19.09.2012, kedy po predchádzajúcom telefonickom dohovore s B. N., pred rodinným domom č. XXXX/XXX, na sídlisku K. v B. Z., predal zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalickej látky svetložltej farby B. N., ktorý bol následne na ceste I/61, v Považskej Bystrici, mestská časť Považská Teplá, kontrolovaný príslušníkmi polície Okresného riaditeľstva PZ Považská Bystrica, a týmto po výzve dobrovoľne vydal dňa 19.09.2012 v čase o 18.05 h, zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalickej látky svetložltej farby a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v zatavenej plastovej injekčnej striekačke bol metamfetamín o hmotnosti 0,58 g, s obsahom 441 mg absolútneho metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,8 %, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 11 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, v hodnote najmenej 11,60 Eur,

pričom metamfetamín je v zmysle zák. NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák. § 41 ods. 1, 2 Tr.zák. a § 42 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1, 2 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to fajka, plechová krabička s motívom indiána a čierna digitálna mikrováha.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/130/2014 zo dňa 5.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2014, ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 35T/98/2015 zo dňa 30.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili odklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním obžalovaného, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti všetkým výrokom rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode písomných dôvodoch odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že podaným odvolaním sa obžalovaný domáha, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v bodoch 1), 3) podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaného v zrušených bodoch oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. a za skutok pod bodom 2) obžaloby mu uloží trest na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 171 Tr.zák., alebo aby odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu ďalej uviedol, že namieta spáchanie skutku pod bodom 1) obžaloby. V deň spáchania skutku, dňa 12.10.2011 obžalovaný nebol v Považskej Bystrici, nakoľko sa nachádzal u Y. Z. vo O. W., B.. Navyiac B. G. nikdy nič nepredával, namieta jeho výpoveď v prípravnom konaní, lebo táto nie je pravdivá. B. G. bol nedôveryhodnou osobou, ktorá užívala drogy, tieto si zaobstarával od viacerých osôb. Okresný súd na jednej strane neuveril svedkovi Z., pretože vypovedal „neisto a nie presvedčivo“, na druhej strane uveril svedkovi G. napriek tomu, že v jeho výpovediach boli rozpory, čo obžalovaný namietal a okresný súd sa s týmito námietkami nevysporiadal, čo je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Obžalovaný taktiež namieta spáchanie skutku pod bodom 3) obžaloby. Nie je pravdou, že by si zadovážil zatavenú injekčnú striekačku, túto prechovával doma a predal B. N.. Výpoveď N. nie je pravdivá. Ide o osobu, ktorá užívala drogy a tieto si zaobstarávala od viacerých osôb. Obžalovaný v čase spáchania činu dňa 19.9.2012 sa nenachádzal v mieste svojho bydliska, ale bol v Bratislave na brigáde vo firme BB-MOTO. Svedok R.. T. v konaní potvrdil, že obžalovaný chodil v tom čase na brigádu do uvedenej firmy v Bratislave. Obžalovaný bol vo firme len brigádnik, z ktorého dôvodu R.. T. nepredložil v konaní písomný dôkaz o tom, že obžalovaný bol v čase spáchania činu vo firme BB- MOTO, pričom okresný súd v konaní nevykonával dokazovanie, kde sa obžalovaný v čase páchania trestného činu nachádzal. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že B. G. a B. N. boli po vznesení obvinenia vypočutí 17.2.2014, resp. 30.1.2014. Obžalovaný namieta takto vykonané dôkazy pre rozpor s § 119 ods. 2 a § 213 Tr. por., pretože výsluchy boli vykonané bez účasti obžalovaného alebo jeho obhajcu. V samotných zápisniciach sú použité rovnaké formulácie, napr. opis miesta bydliska obžalovaného, alebo jeho osoby, pričom je nepravdepodobné, že by obaja nezávisle na sebe použili rovnaký popis. Taktiež sa v opakovaných výsluchoch vyskytujú rozpory, napr. u svedka N. je rozdielny opis miesta stretnutia, rozdielny počet nákupov, rozdielne miesto odovzdania krabičky, ktoré skutočnosti spochybňujú dôveryhodnosť svedka a pravdivosť výpovede. Samotná skutočnosť, že G. a N. materiál odovzdali policajtom, nepreukazuje, že materiál im predal obžalovaný. S týmito rozpormi sa okresný súd nijako nevysporiadal, a napriek tomu považoval výpovede uvedených svedkov za dôveryhodné a pravdivé a na ich základe založil vinu obžalovaného. Obžalovaný namietal, že okresný súd neprihliadol na nevyhovenie návrhu obžalovaného v prípravnom konaní vykonať konfrontácie medzi ním a svedkami G. a N.. Vyšetrovateľ naplánoval konfrontácie na deň 15.7.2014, a napriek tomu sa konfrontácie neuskutočnili, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. Podľa názoru obžalovaného okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď na základe výpovede svedka G. zistil, že obžalovaný dňa 12.10.2011 neoprávnene prechovával v mieste svojho bydliska metamfetamín. V konaní nebolo preukázané, že by bol B. G. v čase spáchania trestného činu u obžalovaného doma. V konaní nebol zo strany obžaloby predložený ani jeden dôkaz o tom, že obžalovaný dňa 12.10.2011 by prechovával u seba alebo v mieste svojho bydliska metamfetamín. To isté platí aj vo vzťahu ku skutku zo dňa 19.9.2012. Obžalovaný zdôraznil, že v čase údajného predaja metamfetamínu, t. j. 12.10.2011 a 19.9.2012 nebol zadržaný políciou a nebola u neho vykonaná osobná prehliadka a ani prehliadka miesta jeho bydliska. Príslušníci polície aj napriek tomu, že mali informácie o tom, že kto a kde spáchal trestný čin, nevykonali žiadne bezprostredné opatrenia na preverenie tvrdení svedkov obžaloby a zaistenie dôkazov, nevykonali žiadne opatrenia, aby preverili, kde sa obžalovaný nachádzal v čase spáchania trestného činu a či obžalovaný u seba osobne alebo v mieste bydliska prechovával metamfetamín. V konaní nebol predložený ani jeden priamy dôkaz o tom, že obžalovaný prechovával metamfetamín v takom množstve, aby s touto látkou mohlo byť obchodované tak, ako je to uvedené v rozsudku. Okresný súd vinu obžalovaného zo skutkov 1) a 3) obžaloby má

preukázanú výsluchmi svedkov G. a N., ktorých výpovede obžalovaný spochybnil rozpormi, s ktorými sa súd nevyporiadal, na druhej strane neprihliada na výpovede svedkov R.. T. a Z., čo je podľa jeho názoru v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Podľa názoru obžalovaného súd na strane 9 rozsudku nesprávne interpretuje výpoveď svedka R.. T.. Tento svedok a ani obžalovaný nikdy netvrdili, že by obžalovaný mal byť dňa 19.9.2012 v Banskej Bystrici. Pokiaľ uvedený svedok vo svojej výpovedi uviedol mesto Banská Bystrica, bolo to iba v súvislosti so sídlom spoločnosti s tým, že spoločnosť BB-MOTO má prevádzku v Bratislave, v ktorej obžalovaný brigádoval. Súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával úplne dokazovanie, nakoľko obžalovaný v konaní tvrdil, že dňa 19.9.2012 sa nenachádzal v mieste bydliska, ale bol v Bratislave vo firme BB-MOTO. Svedok R.. T. v konaní potvrdil, že obžalovaný chodil v tom čase na brigádu do firmy BB-MOTO v Bratislave. Obhajoba v dôvodoch odvolania ďalej poukázala na znenie § 2 ods. 10, 12, § 168 ods. 1 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty a nie iba o nejakú pravdepodobnosť. Tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaných priaznivejšia (1Tš4/2009). Podľa názoru obžalovaného okresný súd neodôvodnil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a dôvodmi uvedenými v odvolaní proti rozsudku v tejto veci zo dňa 21.12.2015, ako mu to vyplývalo z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.6.2016, sp.zn. 3To/25/2016 a z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr.por. Podľa názoru obžalovaného súd nepostupoval správne ani pri stanovení trestu. Obžalovaný poukázal na to, že nikdy nebol odsúdený za drogovú trestnú činnosť, v období rokov 2011 a 2012 sa dopustil len drobných deliktov, za ktoré bol potrestaný a z týchto trestov si zobral ponaučenie. Od uvedeného obdobia vedie usporiadaný život. Nie je predpoklad, že by sa ešte niekedy v budúcnosti dopustil nejakých priestupkov alebo trestných činov. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v bodoch 1), 3) podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaného v zrušených bodoch oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. a za skutok pod bodom 2) obžaloby mu uloží trest na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 171 Tr.zák., alebo aby odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním obžalovaného napadnutých všetkých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že v podanom odvolaní namietala použitie výsluchov svedkov B. G. a B. N. z prípravného konania, zabezpečených po vznesení obvinenia obžalovanému, ktorý postup okresného súdu na hlavnom pojednávaní obhajoba považuje za nezákonný, zrejme zakladajúci dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Zo spisového materiálu vyplýva, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia pre skutok, kvalifikovaný ako zločin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., bolo obžalovanému oznámené doručením dňa 23.1.2014 (č.l. 2). Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 23.1.2014 je zrejme, že obžalovaný bol okrem iného poučený o práve zvoliť si obhajcu podľa § 34 ods. 1 Tr. por., o práve zúčastniť sa vyšetrovacích úkonov v prípravnom konaní podľa § 213 ods. 1, 2, 3 Tr. por., ku ktorým poučeniam sa obžalovaný výslovne vyjadril tak, že obhajcu si zatiaľ nevolí a v prípade, že si ho zvolí, toto ihneď oznámi vyšetrovateľovi a prehlásil, že nežiada byť vyzozumený o termínoch vyšetrovacích úkonoch, hlavne výsluchoch svedkov (č.l. 19 až 20). V spise sa nachádza tiež splnomocnenie obžalovaného pre obhajcu JUDr. Rojku zo dňa 10.3.2014.

Z uvedených skutočností vyplýva, že obvinenému v prípravnom konaní nebolo odňaté právo zúčastniť sa všetkých úkonov prípravného konania, vrátane výsluchov svedkov, použiteľnosť ktorých dôkazov v konaní pred súdom namietal v dôvodoch podaného odvolania. Bolo teda na vôli obžalovaného, či uvedené právo využije alebo nie. A teda toto svoje právo nevyužil z vlastnej vôle a bez zavinenia orgánov činných v trestnom konaní, nemôže táto skutočnosť znamenať nepoužiteľnosť takto zabezpečeného

dôkazu v prípravnom konaní pred súdom, nakoľko absentuje existencia nezákonnosti takto získaného dôkazu. Preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s námietkou obžalovaného v dôvodoch jeho odvolania o nezákonnosti výsluchov svedkov B. G. a B. N. zo dňa 17.2.2014, resp. 30.1.2014.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného voči výrokom o vine nie je dôvodné.

Z obsahu podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal správnosť skutkových zistení okresného súdu, keďže podľa jeho názoru mal okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a za použitia zásady „in dubio pro reo“ uveriť jeho verzii skutku a nie verzii svedkov G. a N..

Odvolací súd k obžalovaným namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú logické a súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. ustanoveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov aj ako sa vyrovnal s obhajobou. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že požiadavky na riadne odôvodnenie sú splnené vtedy, ak súd dá logické a odôvodnené odpovede na rozhodné otázky, čo však neznamená, že by tieto rozhodné odpovede mali byť v súlade s predstavami strany konania. Keďže podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd riadne vysvetlil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a ktoré dôkazy nepovažoval za pravdivé, pričom tieto vysvetlenia majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd nezistil zo strany okresného súdu porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

K dôvodmi odvolania namietanému údajnému porušeniu povinnosti súdu zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., odvolací súd poukazuje na to, že povinnosť uvedená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. sa vzťahuje výlučne na orgány činné v trestnom konaní (§ 10 ods. 1) Tr. por., v žiadnom prípade nie na súd. Preto sa okresný súd objektívne nemohol svojím postupom dopustiť porušenia ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd konštatuje, že v postupe okresného súdu nezistil chyby, zakladajúce dôvod pre zrušenie rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., pričom okresný sú správne právne posúdil okresným súdom správne ustálené konanie obžalovaného. Preto odvolací sú považoval za nedôvodné odvolanie obžalovaného proti výrokom napadnutého rozsudku o vine obžalovaného.

Na základe preskúmania správnosti výrokov o treste, však odvolací súd zistil odvolaním nevytýkanú vadu, ktorá by však odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu nesprávne použitím hmotnoprávneho ustanovenia okresným súdom spočívalo v tom, že hoci okresný súd ukladal trest podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. z dôvodu viacčinného súbehu viacerých trestných činov, ktorý postup bol správny, zároveň z tej istej skutočnosti vyvodil existenciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchanie viac trestných činov, z ktorého dôvodu ukladal trest v rámci trestnej sadzby, upravenej z dôvodu prevahy pomeru príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi. Keďže v zmysle ustálenej súdnej praxe nie je možné prihliadať na tú istú okolnosť dvakrát, malo byť pri ukladaní trestu odňatia slobody prihliadané na spáchanie viac trestných činov obžalovaným len v súvislosti s aplikáciou § 41 ods. 2 Tr. zák. bez následnej aplikácie aj ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák., čo má v danom prípade za následok nemožnosť zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pre absenciu prevahy príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami.

Vychádzajúc z okresným súdom správne zistených skutkových okolností, rozhodných pre uloženie trestu odňatia slobody, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre to, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mohol vyššie uvedené pochybenie napraviť vlastným rozhodnutím. S prihliadnutím na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a rozhodné skutočnosti v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 4 roky. Vzhľadom na to, že obžalovaný nebol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. prichádza do úvahy jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže s poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku je čiastočne dôvodné, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.